College van beroep
voor de examens

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

U I T S P R A A K 1 9 – 9 2

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden

inzake het beroep van

[naam], appellante,

tegen

de Examencommissie Engelse taal en cultuur, verweerder.

Procesverloop

Appellante heeft verweerder verzocht om voorzieningen toe te kennen vanwege haar functiebeperking voor de haar resterende vakken van de bacheloropleiding Engelse Taal en Cultuur (hierna te noemen "de bacheloropleiding").

Bij besluit van 21 maart 2019 (hierna te noemen "het bestreden besluit") heeft verweerder aangegeven dat zij voldoende voorzieningen heeft getroffen ter bevordering van de toegankelijkheid en studeerbaarheid van de opleiding voor appellante.

Bij brief van 26 april 2019 heeft mevrouw [naam] van [naam] namens appellante tegen het bestreden besluit administratief beroep ingesteld.

Verweerder heeft op het College laten weten dat op 16 mei 2019 een gesprek tussen partijen heeft plaatsgevonden om te onderzoeken of er een minnelijke schikking mogelijk is. Dit bleek niet het geval te zijn.

Op 21 mei 2019 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld op 19 juni 2019 tijdens een openbare zitting van een kamer uit het College. Appellante is ter zitting verschenen, samen met haar gemachtigde. Namens verweerder is verschenen mevrouw [naam] en de heer [naam], bijgestaan door mevrouw [naam]. Door appellante zijn ter zitting aantekeningen overgelegd.

De overwegingen

1 – Feiten en omstandigheden

Appellante volgt sinds 1 september 2005 de bacheloropleiding Engelse Taal en Cultuur. Om de opleiding af te ronden moet zij nog de vakken Linguistics 4, Language Acquisition 6 en het BA-eindwerkstuk afronden.

Appellante heeft een functiebeperking. In verband hiermee krijgt appellante meer tijd voor haar tentamens en mag zij deze "op afroep" maken. Deze voorziening is in onderling overleg getroffen en heeft vele jaren gewerkt.

Appelante heeft in verband met haar functiebeperking gevraagd aan [naam] om een verklaring af te geven over haar beperking.

Bij brief van 18 februari 2019 heeft de studentendecaan [naam] aan verweerder meegedeeld dat appellante hinder ondervindt bij haar studieactiviteiten door de gevolgen van een functiebeperking. Eén van die gevolgen is dat zij 's ochtends moeilijk op gang komt. Daardoor is zij niet altijd in staat om vanaf 09.00 uur college te volgen. Volgens de studenten-decaan zou het mooi zijn als het college Linguistics 4 bijvoorbeeld in woord en beeld zou worden opgenomen, zodat appellante in staat is om op een voor haar geschikt tijdstip de colleges te volgen. Gezien haar medische omstandig-heden steunt de studentendecaan haar verzoek (om voorzieningen te treffen.

Bij brief van 9 april 2019 heeft de studentendecaan [naam] aan verweerder aangegeven dat sprake is van een verminderde belastbaarheid van appellante. Zij kan op dit moment maximaal twee dagen per week in het tijdslot van 11.00 tot 15.00 uur aanwezig kan zijn bij het onderwijs, met daartussen één dag pauze. Op die onderwijsdagen kan zij maximaal drie uur aanwezig zijn, waarvan één uur onderwijs, één uur pauze en één uur onderwijs. Zij kan maximaal één tentamen maken per week en kan om medische redenen niet altijd aanwezig zijn bij het onderwijs. Aangegeven is dat appellante verweerder verzoekt om de betrokken docenten van haar situatie op de hoogte te stellen en haar (gedeeltelijk) te ontslaan van de aanwezigheidsplicht.

Eenzelfde brief stuurde de studentendecaan [naam] op 17 april 2019.

2 – Het bestreden besluit

Verweerder stelt zich op het standpunt dat zij al 15 jaar lang voor aangepaste voorzieningen voor appellante zorgt en doet wat redelijk en mogelijk is. Ook voor de laatste vakken van appellante zijn er voorzieningen. Appelante heeft voldoende gelegenheid om het vak Linguistics 4 te volgen, vragen te kunnen stellen, en zich daarmee voor te bereiden op het tentamen. Het hoorcollege wordt overdag en 's avonds gegeven. De werkgroep vindt ook overdag in de venstertijden van appellante plaats. Op het Blackboard staan uitgebreide powerpoints van de hoorcolleges en er bestaat een vragenforum, waarop de studenten aan de docenten vragen kunnen stellen. Ook individuele afspraken zijn mogelijk. Appellante heeft van die mogelijkheid echter geen gebruik gemaakt. Omdat zij in 2015, 2016 en 2018 ingeschreven heeft gestaan voor het vak Linguistics 4, is zij dus reeds met (een deel van) de lesstof bekend. Sinds 2015 is de stof voor deze onderwijs-eenheid hetzelfde. De docenten geven aan dat het boek in combinatie met de powerpoints voldoende materiaal is voor een goede voorbereiding van het tentamen. Appellante mag daarbij gebruik maken van de weblectures van vorig jaar.

Aan de wens van appellante dat er weblectures worden gemaakt, wil verweerder niet tegemoet komen. De opleiding heeft de weblectures geëvalueerd en besloten hiermee niet verder te gaan. Hierbij spelen de privacy van de docent en de studenten een rol en verder zijn er ook gegronde didactische redenen om te stoppen met weblectures. Een hoorcollege moet op een natuurlijke wijze kunnen plaatsvinden. De vrijheid daarbij vervalt op het moment dat het college wordt opgenomen. Dat geldt ten aanzien van de bewegingsvrijheid van de docenten maar meer nog ten aanzien van de vermindering van de vrijheid waarmee docenten en gastdocenten college geven, indien zij zich ervan bewust moeten zijn dat het (gast-)college dat zij geven, wordt opgenomen en deze beelden buiten hun macht en bereik kunnen worden bewerkt en verspreid.

Voor het vak Language Acquisition 6 ligt het zwaartepunt bij de werkgroep en deze kan volgens verweerder zó ingeroosterd worden dat die valt binnen de venstertijden van appellante. Er wordt naar gestreefd om ook de hoorcolleges binnen die venstertijden in te roosteren. Verweerder is er van uitgegaan dat appellante volgend jaar dat vak zou volgen.

Voor het BA-eindwerkstuk zijn tijdslots afgesproken met de begeleider van appellante.

Gelet daarop zijn er volgens verweerder door haar voldoende voorzieningen getroffen voor appellante om de toegankelijkheid en studeerbaarheid van haar opleiding te bevorderen. De studentendecaan [naam] heeft aan verweerder niet aangegeven dat het noodzakelijk is om weblectures voor appellante ter

beschikking te stellen. Dat volgt ook niet uit de brief van [naam] van 18 februari 2019.

De brief van [naam] van 2 oktober 2014, waarop appellante zich beroept, is op haar verzoek vernietigd. Zij kan zich dus niet op de inhoud daarvan beroepen. Uit het emailbericht van appellante van 9 mei 2018 blijkt dat zij wist dat de [naam]-verklaring van 2 oktober 2014 was vervallen; zij heeft die ook niet opnieuw toegestuurd.

Voor terugkerende voorzieningen is volgens verweerder geen plaats, omdat er per vak andere omstandigheden een rol spelen. Verweerder moet voor het toekennen van voorzieningen een belangenafweging maken, waarbij ook het recht op de privacy van de docent en van de mede-studenten een rol speelt, evenals het recht op de intellectuele eigendom van de docent.

Verweerder heeft er alles aan gedaan om het volgen van het onderwijs en het deelnemen aan het tentamen voor appellante mogelijk te maken. Er ligt volgens verweerder ook een bepaalde mate van verantwoordelijkheid bij haar als student. Appellante zou op basis van de bestaande mogelijkheden ook gewoon kunnen proberen om het tentamen te maken. Zij heeft het vak al in drie eerdere jaren gevolgd en het is in principe een basiscursus. Het lesmateriaal wordt in veel basisboeken behandeld.

Ter zitting is nader toegelicht dat verweerder het ook onwenselijk acht dat hoorcolleges worden opgenomen en ter beschikking worden gesteld, omdat het daarmee mogelijk wordt voor een student om de opname meerdere keren te beluisteren en daarmee de vaardigheid om in een hoorcollege de hoofd- en bijzaken snel te leren onderscheiden niet wordt getraind.
Met betrekking tot de werkcolleges is aanvullend aangevoerd dat het ter beschikking stellen van een opname hiervan voorbij gaat aan het aspect dat in de werkgroepen participatie wordt gevraagd van studenten en niet slechts kennisneming van datgene wat de medestudenten inbrengen.

3 – De gronden van het beroep

Appellante wil dat haar gelijke kansen worden geboden om haar opleiding af te ronden als aan andere studenten. Verweerder heeft volgens haar onvoldoende rekening gehouden met haar beperkingen.

Tot 2014 is appellante in goed overleg met de studiecoördinator in staat geweest de vakken op een aangepaste wijze te volgen. Daarna bleek appellante een verklaring van [naam] met betrekking tot haar functionele beperkingen te moeten overleggen. Tot vorig jaar kon appellante kiezen welke vakken zij het beste kon gaan volgen. Dat is bij de twee vakken die zij nu nog moet halen, niet het geval:

die zijn verplicht. Omdat de hoorcolleges en werkgroepen niet binnen haar tijden passen, is het voor haar niet mogelijk om die te volgen en daarmee het tentamen goed voor te bereiden.

Appellante beroept zich op een verklaring van [naam] van 2 oktober 2014, waarin is aangegeven dat zij niet vóór 11.00 uur en ná 15.00 uur aanwezig kan zijn. Daarom kan zij niet hoorcolleges in de avond volgen. Daarom heeft zij verweerder gevraagd om de (werk)colleges beschikbaar te stellen als weblectures.

In een aanvullende verklaring van april 2019 heeft [naam] aangegeven dat appellante aanwezig kan zijn op maximaal twee dagen per week van 11.00 tot 15.00 uur, met daartussen één uur zonder college, werkgroep of tentamen, en dat zij op die dagen maximaal twee uur onderwijs kan volgen met daartussen één uur pauze. Zij kan maximaal één tentamen per week maken. In verband met de onvoorspelbare verergering van haar ziekte kan zij niet volledig aanwezig zijn bij alle colleges, werkgroepen en tentamens.

Zowel [naam] als de [naam] hebben positief geadviseerd over het toewijzen van weblectures. In het besluit is niet gemotiveerd, waarom verweerder dit advies naast zich neerlegt. Voor het vak Linguistics 4 is vorig jaar wel gebruik gemaakt van weblectures voor de colleges. Daarom kan daar volgens appellante nu ook geen bezwaar bestaan. De onderwijsruimtes zijn reeds daarop ingericht.

Het volgen van de hoorcolleges maakt volgens appellante een wezenlijk onderdeel uit van het vak. Dit wordt ook door de twee docenten van het vak benadrukt. Op grond van de Wet op de gelijke behandeling op grond van een handicap of een chronische ziekte moet appellante in een gelijke positie worden gesteld als andere studenten die deze hoorcolleges wél kunnen volgen. Appellante zal door haar afwezigheid ook missen wat er wordt behandeld in de werkgroep en wat er door de gastdocenten is gedoceerd. Daardoor wordt zij ongelijk behandeld ten opzichte van medestudenten, die daarbij wél aanwezig kunnen zijn.

Voor wat betreft het vak Language Acquisition 6 zijn er nu alleen nog maar werkgroepen en geen hoorcolleges meer. Op Blackboard zijn alleen nog weblectures van vorig jaar beschikbaar. Dit jaar hebben er echter gastdocenten gesproken en ook het lesprogramma wijkt dit jaar af van vorig jaar. Daarom zijn voor appellante de weblectures van vorig jaar niet goed bruikbaar.

Appellante verzoekt al sinds februari 2018 om de voorzieningen en daarop is door verweerder niet goed gereageerd. Daardoor is er voor appellante kostbare tijd onnodig verstreken.

Appellante merkt ter zitting nog op dat er geen wezenlijk schikkingsgesprek heeft plaatsgevonden. Zij was daarbij samen met haar vader en zonder haar

gemachtigde aanwezig. Verweerder wilde slechts een toelichting op het besluit geven en was niet bereid om appellante enigszins tegemoet te komen. Appellante wil de mogelijkheid om de weblectures thuis af te luisteren in een vertrouwde omgeving op het moment dat het haar – medisch gezien – uitkomt.

Het is voor appellante niet mogelijk om de twee vakken tegelijkertijd te doen om zo voortgang te boeken. In de vakantie kan zij ook niet leren, omdat zij moet bijkomen van het intensieve semester.

4 – Relevante regelgeving

In de Onderwijs- en examenregeling van de bacheloropleidingen Geesteswetenschappen "2018-2019 ("OER") is, voor zover hier van belang, vermeld:

6.6 Aan studenten met een handicap of met een chronische ziekte wordt de gelegenheid geboden hun studie, zoveel als redelijkerwijs mogelijk is, aan de beperkingen die de handicap of chronische ziekte met zich meebrengt aan te passen. Deze aanpassingen worden zoveel mogelijk op de individuele functiebeperking van de student afgestemd, maar mogen de kwaliteit of moeilijkheidsgraad van een vak of een examenprogramma niet wijzigen.

5 – De overwegingen

In geschil is de vraag of verweerder op juiste gronden het verzoek van appellante om aanvullende voorzieningen te treffen om het onderwijs en de toetsvormen zoveel mogelijk aan te passen aan de aard van de (functie-) beperking van appellante, heeft afgewezen.

Het College is van oordeel dat dit het geval is.

Het College merkt in de eerste plaats op bewondering te hebben voor het doorzettingsvermogen en de gedrevenheid van appellante om haar opleiding af te ronden, ondanks alle tegenslagen die zij ervaart.

Uit de stukken en de toelichting daarop ter zitting heeft het College kunnen opmaken dat ook verweerder er heel veel aan heeft gedaan om het appellante mogelijk te maken haar opleiding te faciliteren en de laatste twee vakken van de opleiding af te ronden. Verweerder heeft voor het vak Linguistics 4 de weblectures van vorig jaar ter beschikking gesteld en heeft aangegeven dat appellante naast de reguliere mogelijkheid om vragen te stellen aan docenten en mede-studenten, ook de mogelijkheid is geboden om individuele afspraken met de betrokken docenten te maken om specifieke vragen te stellen over het vak.

Verweerder heeft ter zitting uitgelegd waarom zij voor dit studiejaar geen nieuwe weblectures wil maken: het belang van de privacy van de docenten en de mede-studenten verzet zich daartegen. Bovendien is het hoorcollege er ook op gericht om te toetsen om de student zich in kort tijdsbestek bepaalde vaardigheden eigen kan maken. Dat zijn de transferable skills, waarbij getoetst wordt of een student 45 minuten kan luisteren en zich meteen daarna een mening kan vormen daarover. Die toetsing wordt onmogelijk op het moment dat een student op een ander, wellicht langer durend moment de lesstof tot zich neemt. Daarmee zou die student bevoordeeld kunnen zijn ten opzichte van andere studenten, die die mogelijkheid niet hebben. Ook het standpunt van verweerder dat het aanwezig zijn bij een werkgroep er juist toe dient om te participeren in een groep (peer review), komt het College aannemelijk voor. Nu de werkgroepen, zoals verweerder ter zitting heeft aangegeven in dit geval bestaan uit een beperkte aantal (4) personen, zoals door verweerder ter zitting is aangegeven, dient deze "intieme" relatie te worden gewaarborgd, zodat de studenten zich vrij voelen om over en weer in die werkgroepen te acteren. Het meekijken door een buiten die werkgroep staande mede-student is daarbij niet bevorderlijk.

Daarnaast heeft verweerder aangegeven bij het rooster voor volgend jaar rekening te zullen houden met het door appellante gewenste tijdslot. Dit vergt niet alleen inspanning van verweerder, maar ook van de mede-studenten, die hiermee ook zullen worden geconfronteerd.

Gelet hierop is het College van oordeel dat verweerder overeenkomstig het bepaalde in artikel 6.6 van de OER aan appellante voldoende gelegenheid heeft geboden haar studie, voor zoveel als redelijkerwijs mogelijk is, aan de functionele beperking van appellante aan te passen. Deze aanpassingen, zoals in het bestreden besluit opgenomen en hierboven nader toegelicht, acht het College zoveel mogelijk op haar individuele functiebeperking afgestemd, zonder daarmee de kwaliteit of moeilijkheidsgraad van het vak te wijzigen.

Conclusie
Het College is van oordeel dat verweerder op juiste gronden het verzoek van appellante tot het treffen van aanvullende voorzieningen in de vorm van weblectures om het volgen van het onderwijs en de deelname aan tentamens voor haar mogelijk te maken, heeft afgewezen. Dit betekent dat het beroep ongegrond is en het bestreden besluit in stand kan blijven.

6 - De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr.drs. H.M. Braam (voorzitter), dr. A.M. Rademaker, dr. K. Beerden, dr. J. Nijland en Y.D.R. Mandel (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. I.L. Schretlen.

mr.drs. H.M. Braam,
voorzitter

mr. I.L. Schretlen,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: